

מסכת פרה

פרק ד

א. פֶּרֶת חַטָּאת שְׁחִטָּה שֶׁלֶא לְשֵׁמָה, קִבֵּל וְהַזָּה שֶׁלֶא לְשֵׁמָה, או לְשֵׁמָה וְשֶׁלֶא לְשֵׁמָה, או שֶׁלֶא לְשֵׁמָה וְלְשֵׁמָה, פָּסוֹלָה. רַبִּי אַלְיעָזֶר מַכְשִׁיר. וְשֶׁלֶא רְחוֹצָן יְדִים וּרְגָלִים, פָּסוֹלָה. רַבִּי אַלְיעָזֶר מַכְשִׁיר. וְשֶׁלֶא בְּכָהָן גָּדוֹל, פָּסוֹלָה. רַבִּי יְהוֹדָה מַכְשִׁיר. וּמַחְפֵּר בְּגָדִים, פָּסוֹלָה. וּבְכָלִי לְבָנָה הִיְתָה נָעֲשִׂית:

ב. שְׁרֶפֶת חֹזֶץ מְגַפֶּה, או בְּשִׁתִּי גְּהוֹת, או שְׁשֶׁרֶף שְׁפִים בְּגַת אַחַת, פָּסוֹלָה. הַזָּה וְלֹא כִּיּוֹן כְּנֶגֶד הַפְּתַח, פָּסוֹלָה. הַזָּה מְשֻׁשִׁית שְׁבִיעִית, חֹזֶר וְהַזָּה שְׁבִיעִית, פָּסוֹלָה. מְשֻׁבִּיעִית שְׁמִינִית וְחֹזֶר וְהַזָּה שְׁמִינִית, כְּשֶׁרֶת:

ג. שְׁרֶפֶת שֶׁלֶא בְּעָצִים, או בְּכָל עָצִים, אַפְלוֹ בְּקַשׁ או בְּגַבְבָּה, כְּשֶׁרֶת. הַפְּשִׁיטָה וְגַתְחָה, כְּשֶׁרֶת. שְׁחִטָּה עַל מִנְתָּה לְאַכְלָן מְבָשֶׁרֶת וְלְשִׁתּוֹת מִדָּמָה, כְּשֶׁרֶת. רַבִּי אַלְיעָזֶר אָמֵר, אֵין מְחַשֵּׁבָה פּוֹסֶלֶת בְּפֶרֶת:

ד. כל ההעסוקין בפִּרְהָ מַתְחָלָה וְעַד סֶוֶּף, מטמאין בגדים, ופוסלים
אותה במלוכה. ארע בה פסול בשחיטה, אינה מטמאה בגדים.
ארע בה בהזיהה, כל העוסק בה לפניו פסולה, מטמאה בגדים.
לאחר פסולה, אינה מטמאה בגדים. נמצאה חמורה, קלה. לעוזם
מוסלים בה, ורבינו לה עצים, ומעשיך ביום, ובכהן, המלוכה
פוסלה בה, עד שפעשה אפר, והמלוכה פוסלה במים, עד שיטילו
את האפר: